

Rusko bojišče.

V Voliniji na Rusko-Poljskem so se Rusi dne 2. oktobra navalili z novo silo na naše postojanke med krajema Sviniuhi in Zaturči zahodno od Lucka. Ruska armada je dobila nalog, da mora zavzeti za vsako ceno Vladimir-Volinski. Na ozemlju pri Sviniuhi so napravili Rusi 17, pri kraju Zaturči pa 12 navalov. Napadalo je četrtil milijona Rusov. Vsi ruski navalni so bili odbiti, sovražne izgube so ogromne. Tudi na ozemlju pri Kirlibabi v južni Bukovini so napadali Rusi z velikansko silo, da bi prodrli na ogrska tla. Tudi na tem ozemlju je bil ruski naval brezuspešen. V bojih v južni Bukovini so Rusi izgubili 30.000 mož.

Ruska ofenziva v Voliniji se je zrušila.

Stara želja prodreti do mesta Vladimir-Volinskij ter zavzeti ta v vojaškem oziru velevažni kraj, je Ruse vspodbudila k novi ofenzivi v tem ozemlju. Vsepeh dosežanih bojev je za Ruse zelo neugoden. Na ozemlju niso pridobili ničesar, na moštvo pa izgubili prav mnogo. Dne 2. oktobra so Rusi po bobnajočem artilerijskem ognju vrgli svoje infanterijske mase med krajema Sviniuhi in Zaturči proti avstrijskim in nemškim četam. Naskoki so se neprestano ponavljali; pri Sviniuhih je sovražnik naskočil 17-krat, pri Zaturčih pa 12krat. Vsi naskoki so se izjalovili z velikanskimi sovražnikovimi izgubami. Ruska artilerija je streljala na lastne järke, da je svojo infanterijo pognala k naskoku; umikajoče čete pa je prisilila z zapornim ognjem, da so se vratile k naskoku. Vse žrtvovanje ruskega moštva pa je bilo zaman. Kjer je sovražnik vdrl v naše järke, je kmalu bil zopet vržen ven. Vse naše postojanke so ostale v naših rokah. Število vjetnikov se je zvišalo na 41 častnikov in 2578 mož, plen pa znaša 13 strojnih pušk.

V južni Bukovini.

Iz vojnega stana se poroča: Vsepeh ruskih bojev v mesecu septembru je sledeč: Rusi so izgubili v južni Bukovini 30.000 mož, zavzeli so pa samo nekaj gorskih višin. Naše čete so zasedle v prostoru pri Kirlibabi tako izborne postojanke, da so bili izjalovljeni vsi ruski napori vdreti iz južne Bukovine na ogrska tla.

Zima v Karpatih.

Angleški list „Times“ javlja: Rusko armadno vodstvo je sklenilo, da bo ustavilo v Karpatih svoje napade, ker je nastopila tam že zima. General Brusilov je izjavil poročevalcu „Timesa“, da se pripravlja na popolno „premaganje“ sovražnika v bodočem letu.

Italijansko bojišče.

Italijanska poročila naznanjajo pričetek nove, torej že osme ofenzive na Goriškem. Tudi to ofenzivo bo vodil vojvoda d'Aosta. Priprave za to novo ofenzivo so baje izredno velike. Deloma nastopijo v njej povsem sveže čete. Zlasti se polaga važnost na kolikor mogoče mnogoštevilno artilerijo. Cel teden že vozijo vlakli nepretrgoma čete in municije na fronto. Nakopičene so ogromne množine municije za težko artilerijo. Posebne odredbe so bile potrebne, da se je zagotovila preskrta čet z vodo.

Iz naših uradnih poročil pa posnamemo, da postaja artilerijski ogenj vedno bolj ljut. Misli se, da težišče ofenzive ostane na Krasu, a pričakovati je najbrže tudi silnih sunkov pri Gorici, pri Plavi in ob tolminskem mostišču. Strašni boji se torej obetajo zopet na goriških tleh.

„Ako vzdrži vse ljudstvo.“

Italijanski minister Boselli je imel v Neapolju pri pogrebu Pessine, bivšega ministra, domoljuben govor, v katerem je označil trajanje in trdost vojne za veliko in izjavil, da je zmaga mogoča samo takrat, ako vzdrži vse ljudstvo.

Vojni izdatki Italije.

List „Corriere della Sera“ poroča, da je izdala Italija do konca meseca avgusta za vojsko že nad 12% tisoč milijonov lir. Vsaki mesec stane Italijo vojska 1000 milijonov lir.

Zaplemba avstrijskih posestev v Italiji.

Iz Rima se poroča: V Italiji so zaplenili dragocena avstrijska posestva, ki so vredna 80 do 100

milijonov lir. Zaplenjena posestva so bila last avstrijske cesarske rodbine. Zoper zaplembo posloplja, kjer je stanoval avstrijski poslanik pri Vatikanu (Palazzo di Venecia), je sv. Oče odločno ugovarjal. Italijanska vlada se seveda za ta ugovor ni zmenila, pač pa je ministrski svet sklenil, da se ustavi v Palazzo di Venezia muzej.

Rumunsko bojišče.

Na Sedmograškem so bili Rumuni v bitkah od 25. do 29. septembra pri Sibinju in južno od Sibinja hudo poraženi. Rumune smo vrgli čez prelaz Červena veža na rumunska tla. Rumunske izgube znašajo v teh bojih čez 10.000 mož. Vsako temno noč pripeljuje naša letala nad Bukarešto in mečejo bombe na mesto. Bombe so dosedaj uničile ali težko poškodovale čez 50 posloplj. Povzročena škoda znaša več kakor 4.000.000 K. Dosedaj je bilo vsled bomb usmrčenih 198 oseb. Avstrijske podonavske vojne ladje so napadle dne 1. oktobra rumunsko podonavsko mesto Corabio, porušile ali poškodovale 20 posloplj ter potopile v pristanišču 12 rumunskih topovskih ladij. Dne 2. oktobra so se naše čete na zahodnem Sedmograškem pri gorovju Veliki Kokel umaknile za nekaj kilometrov pred rumunsko premočje.

V Dobruči so se vršili dne 2. oktobra večji spopađi pri kraju Kubadinu. Rumunsko-ruski napadi so bili odbiti.

Dne 2. oktobra zarana so Rumuni spravili pri mestu Rahovo (južno od Bukarešte med Rustčukom in Tutrakanom) na pontonih nekaj bataljonov vojakov brez artilerije čez reko Donavo na bolgarska tla. A Rumunov se drži smola. Že kar drugega dne so naše podonavske vojne ladje (monitorji) za hrbotom rumunske armade razdejale in porušile iz pontonov napravljeni most in spravile rumunske bataljone na bolgarskih tleh v nevaren položaj. Ker je položaj Rumunije od dne do dne slabši in je do sedaj Rumunija izgubila že eno petino svoje celotne armade, je zaprosila Rusijo in Italijo, da ji nujno priskočita na pomoč.

N.ša zmaga pri Sibinju.

Dne 27., 28. in 29. sept. so izvojevale naše čete nad Rumuni pri Sibinju veliko zmago. Rumuni so bili vrženi čez prelaz Červena veža na rumunska tla. Bitka pri Sibinju je bila zelo krvava. Prva dva dni se je nagibala vojna sreča sedaj na to, sedaj na ono stran. Dne 28. sept. so se naši v središču nekoliko umaknili, na obeh krilih pa se pomaknili malo naprej in Rumuni so bili v klesčah. Dne 29. sept. so naše in nemške čete pod poveljstvom generala pl. Falkenhajna napadle z vso silo rumunsko središče. Po hudem boju so se začeli Rumuni umikati. Umikajoče se Rumune pa zagrabila obkoljevalna vojaška skupina, ki je zasedla prelaz Červena veža. Rumunska armada je tako bila napadena od spredaj in ogrožena od zadaj; Rumuni so prišli v navskrižni ogenj. Poraz rumunskih čet je bil velik. Kar ni zbežalo v gorovje, je bilo vjeto. Vjetih je bilo čez 3000 Rumunov, vpljenjenih 13 topov, 200 municijskih vozov, 200 z živili napolnjenih navažnih vozov, 10 lokomotiv, 300 železniških vozov, 700 avtomobilov in veliko drugega vojnega materijala. Sibinj, glavno mesto Erdeljske, je rešeno, prelaz Červena veža je v naših rokah in naše čete so vdrlle 10 km notri na rumunska tla.

Sibinj zopet naš.

Nekako štiri tedne se je nahajal Sibinj v sredini med našo in sovražno fronto. Dne 25. sept. so se morali Rumuni pri Sibinju umakniti proti jugu in mesto je bilo rešeno. Še isto noč so vkorakale v Sibinj prve honvedske čete. Mesto je bilo kakor izumrlo, ceste prazne, le iz oken so gledali prebivalci in čakali na rešitev. Mesto vsled obstreljevanja ni kaj veliko trpelo. Samo mestni vodovod je bil tako poškodovan, da je moralo prebivalstvo dobivati vodo iz vodnjakov. Naše čete so mestni vodovod hitro dobro opravile. Rumunske čete so vdrlle v zapuščene hiše in odnesle iz stanovanj pohištvo in vse gradivo, kar je imelo kaj vrednosti. Tudi so rumunski vojaki odnesli iz zasebnih skladišč vse zaloge raznovrstnega blaga. Naša zmaga pri Sibinju je bila zaslužena kazen za verolomnega sovražnika.

Rumunija izgubila eno petino svoje armade.

V kratkem času, odkar je stopila Rumunija v svetovni vojni ples, je izgubila eno petino svoje ar-

made in sicer je, kakor se sodi, izgubila 4541 častnikov, med temi 4 generale in 100.063 mož.

Rumunija kliče Rusijo na pomoč.

Vsled rumunskega poraza pri Sibinju se je obrnil rumunski kralj Ferdinand do ruskega carja s prošnjo, naj pošlje Rusija novih čet na Sedmograško ter tako prepreči nov rumunski poraz. Visok rumunski častnik je že odpotoval v ruski glavni stan, da o tej potrebi prepriča ruskega carja. V Rumuniji upajo, da njihova goreča prošnja ne bo ostala brezuspešna.

Rumunija kliče Italijo na pomoč.

Rumunska vlada je poslala v Rim generala Pefficari s prošnjo, da Italija priskoči Rumuniji na pomoč z močnimi četami in sicer na macedonskem bojišču.

Rumuni prekoračili Donavo.

Kakor poroča bolgarsko uradno poročilo z dne 2. oktobra, so Rumuni pri Rahovem (med Rustčukom in Tutrakanom) prepeljali več bataljonov na južni breg Donave. Avstro-ogrskemu monitorjem se je pa posrečilo pontonski most, ki so ga Rumuni tam napravili čez Donavo, razdejati za hrbotom rumunskih čet.

Macedonsko bojišče.

Tudi na macedonskem bojišču nadaljujejo četverospozumove čete pričeto ofenzivo z vso srditostjo. Da se preprečijo prevelike izgube, so dobile garške čete povelje, da se umažnejo z gore Kajmakčalan, katero so sovražniki hudo obstreljevali. Ob Strumi se je sovražnim bataljonom, ki so pod varstvom silnega ognja napredovali, posrečilo zasesti vasi Karačaköj, Jeniköj in Nevolen. A s protinapadom so Bolgari prepodili sovražnika iz obeh zadnjih dveh vasi in ga vrgli zopet v njegove prejšnje postojanke. Boj pri Karačaköju traja dalje.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču se nadaljuje velikanska borba ob Sommi z nezmanjšano silo. Angleži so že zopet spravili na francosko bojišče novo armado. 3 petine vseh angleško-francoskih čet so vrgli ob reko Sommo, da bi prebili nemško fronto, a ni se jim posrečilo. Dosežanji uspeh angleško-francoske ofenzive je pridobitev 450 štirijaških kilometrov ozemlja. V zadnjem času so angleško-francoske čete zavzele tri porušene kraje, med temi popolnoma razdejano mesto Thiepval.

Ob Sommi bitka brez konca.

Pariški listi pišejo: Ker spravlja Anglija nove armade na francosko bojišče, še bitka ob Sommi ni dosegla vrhunca; četverospozum se bo boril tako dolgo, dokler ne bodo uničene sovražne armade. Bitka ob Sommi se bo nadaljevala brez konca, ali pa tako dolgo, da bo ena armada pokončana.

Zavzetje Thiepvala.

O zavzetju mesta Thiepval severno od mesta Albert blizu reke Ancre se poroča te-le podrobnosti: Napad se je izvršil z juga preko omrežja jarkov, ki so bili zvezani z podzemskimi rovi. Angleži so tu prodrli mimo neke razrušene trdnjave, koje kleti, ki so bile zopet zvezane z drugimi, so tvorile silno oviro. Nemški veterani so se popoldne in zvečer silno upirali. Prišlo je do splošnega boja moža proti možu ter so se vršili boji z bajoneti, kopiti pušk in celo s pestmi. Tudi pod zemljo, kamor so se skrili Nemci, je divjal silen boj. Angleži so bili vdrl v to globino ter so napadali Nemce z ročnimi granatami, noži in bajoneti. Nešteto žaloiger se je odigralo v podzemskih rovih.

Zmede v Grčiji.

Položaj na Grškem je od dne do dne bolj zamotan in tudi položaj grškega kralja se slabša vedno bolj. Četverospozum vstraja pri tem, da bi prisilil Grčijo v vojsko. Venizelos je odpotoval na otočje Kreto ter proglasil neodvisnost Krete od grške vlade. Vzgledu Krete so sledili skoro vsi grški otoki in proglasili svojo neodvisnost od Grčije. V Solunu pa namerava Venizelos proglasiti neodvisnost grške Macedonije. Le ozemlje stare Grčije je še ostalo kralju